

Gran Premio

Nuvolari

Vrijwel iedereen kent de Mille Miglia, maar er is in Italië nog veel meer moois te beleven qua klassieke autosport. Zoals de Gran Premio Nuvolari, die andere grote klassiekerrace in het najaar...

Uiteraard is de Gran Premio Nuvolari veel meer dan "die andere grote Italiaanse klassiekerrally" in september. Met (zeer) smalle weggetjes en serieuze regularity-proeven is de Gran Premio beslist geen toertocht maar een serieuze rit. De start is op vrijdag in Mantua en van daar gaat het door de uitlopers van de Apennijnen achter Bologna en Imola naar de Adriatische kust. Op zaterdag wordt er gereden door de diepe binnenlanden van Toscane naar Siena en weer terug via Umbrië en de Marche naar Rimini, waarna de zondag gewijd is aan de etappe terug naar Mantua door de Po-vlakte, dit jaar via Faenza en Ferrara. Al met al een aantrekkelijke route over het soort weggetjes dat de Mille Miglia al jaren niet meer aandoet omdat dat evenement te groot geworden is. Een verademing voor liefhebbers, want de heksenketel rondom de Mille ontbreekt volledig bij de Nuvolari. Een ontspannen sfeer, ruimte voor fans, etappes die niet te gek lang zijn waardoor het sociale aspect niet verdwijnt en een beperkte sponsoring zorgen alles bij elkaar voor een gemoedelijk evenement.

Maserati

Dit jaar trad Maserati op als hoofdsponsor van de Gran Premio, wat betekende dat er vooraf aan de rally zelf een tiental moderne Maserati's een tribute-rit verreden. In deze Coppa Nuvolari - Maserati Tribute reden onder andere een knaloranje Ghibli Cup en diverse modernere Maserati's mee. Maserati had bovendien een zeer speciale auto meegebracht ter expositie op de Piazza Sordella in Mantua, het centrale plein waar altijd de start plaats-

vindt: de Maserati 6C 34 waarmee Tazio in 1934 zowel op het circuit van Modena won als de Coppa Principessa di Piemonte binnensleepte op het circuit van Napels. De auto is tegenwoordig onderdeel van de Panini-collectie in Modena en trok grote belangstelling.

Qua deelnemende auto's aan de Gran Premio zelf was het aantal aan Maserati gerelateerde auto's beperkt tot een A6 1500 Pininfarina coupé, een OSCA TN1500 en een OSCA MT4. Daarnaast reden clubleden Cornis en Maria Filius mee met een Fiat 100 MM. Een heel klein autootje tussen alle geweld van Jaguar, Porsche, Alfa Romeo en Ferrari, laat staan de Bugatti's en Bentleys van voor de oorlog, maar aangezien de Gran Premio net als de Mille een wegingscoëfficiënt heeft om alle auto's te kunnen vergelijken, was de 110e plaats niet verkeerd gezien het aantal van 300 startende auto's, waarvan 237 de finish haalden. De over-all winnaars van de Gran Premio waren de Italianen Giovanni Mocerri en Daniele Bonetti in een prachtige Fiat 508 C uit 1939. De tweede plaats ging naar een 1929 Alfa Romeo 6C 1750 SS Zagato en de derde positie was opnieuw voor een Fiat 508 C, ditmaal uit 1938.

Gran Premio Nuvolari

De Gran Premio Nuvolari is een regularity-rit als eerbetoon aan Tazio Nuvolari, de legendarische coureur uit Mantua bijgenaamd "de vliegende Mantuaan". Aan de Gran Premio mogen auto's meedoen uit de periode 1919 t/m 1972, wat direct een diverser startveld geeft dan de Mille, die een veel beperkter en stringen-

“The most technical competition of vintage cars of the world”

ter toelatingsbeleid kent. De basis van het evenement vormen de tijdproeven en special stages, waar het evenement de titel “Most technical competition of vintage cars of the world” aan ontleent.

De oorsprong van het evenement ligt in het overlijden van de legendarische Tazio Nuvolari, op 11 augustus 1953. Dat deed bij de organisatoren van de Mille Miglia (en vrienden van Tazio) Renzo Castagneto, Aymo Maggi en Giovanni Canestrini de wens opborrelen om een eerbetoon aan Nuvolari te organiseren. Daarvoor werd de traditionele route van de Mille Miglia aangepast zodat deze door Mantua zou gaan. Vanaf dat moment was de Gran Premio Nuvolari een feit: een speciale prijs voor de coureur die de kaarsrechte wegen door de Po-vlakte van Cremona naar Mantua en daarna naar de finish in Brescia het snelst aflegde. In 1954 won Ascari die prijs in een Lancia D24 met een gemiddelde snelheid van ruim 180,353 km/u (!), in 1955 deed Stirling Moss het met de Mercedes 300SLR nog even sneller met 198,496 km/u en in 1956 pakte Castellotti de prijs met 169,122 km/u in een Ferrari 290MM. Tijdens de laatste, noodlottige Mille Miglia van 1957 won de Belg Olivier Gendebien de Gran Premio in een Ferrari 250GT “TdF”, maar zijn recordsnelheid van 199,412 km/u werd overschaduwd door de dodelijke crash van

Alfonso De Portago op het rechte stuk vlak na Mantua, waarbij ook een groot aantal omstanders de dood vond en die het einde van de Mille betekende.

In 1991 werd de Gran Premio nieuw leven ingeblazen door de stichting Mantova Corse. Opnieuw als een eerbetoon aan de grote Tazio Nuvolari, maar nu in de vorm van een historische regularity-rally in plaats van een monsterachtige snelheidsproef. De editie 2018 was de 28e Gran Premio Nuvolari nieuwe stijl. ○

Een paar cijfers van de 28e editie van 2018:

- 300 teams deden mee aan de Gran Premio Nuvolari 2018,
- 10 teams reden de Coppa Nuvolari - Maserati Tribute,
- 1.070 kilometers gedurende drie etappes,
- 90 time tests en 7 special stages,
- 237 teams haalden de finish in Mantua,
- 186 buitenlandse teams uit 20 landen (Argentinië, Australië, Oostenrijk, België, Frankrijk, Duitsland, Japan, Groot-Brittannië, Italië, Luxemburg, Mexico, Nederland, Polen, Monaco, Tjechië, Rusland, Singapore, Spanje, Zwitserland en de VS),
- 43 verschillende automerken vertegenwoordigd,
- 5 vrouwenteams,
- 5 teams jonger dan 30 jaar.

